

[Johan Asmussen.]

nogle af de andre ærede ordførere også gjort — med en vis styrke at rette en opfordring til den højtærede minister — med anmodning om, at han bringer den videre til de pågældende udvalg — om at gøre alt, hvad der er muligt, for at de 2 år nu bliver tilstrækkeligt, sådan at vi for en gangs skyld ikke skal skride til ny forlængelse, når den tid er gået.

Indenrigsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, som med større, eller navnlig mindre, begejstring har anbefalet lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen vil jeg gerne sige, at det er mit ganske bestemte indtryk, at de nedsatte udvalg — jeg tænker her på kommunallovskommissionen, udvalget til forenkling af ejendomsskatter og det, vi populært kalder byrdefordelingsudvalget — virkelig arbejder med problemerne. Det ærede medlem efterlyste en fornuftig begrundelse for at opretholde den nugældende ordning — og det ærede medlems tanker koncentrerer sig om området uden for hovedstadsområdet; men jeg må sige, at det ikke ville forekomme mig rimeligt nu blot med et pennestrøg at fjerne den udligningsordning, vi i øjeblikket har imellem visse centralkommuner uden for hovedstadsområdet og omegnskommunerne. Det ville næppe være rimeligt for den modtagende kommune. Jeg synes derfor, der er en fornuftig begrundelse for en forlængelse — ikke en 1-årig, men en 2-årig — i håb om, at man inden for den periode kan nå til, at udvalgene afslutter så væsentlige dele af deres arbejde, at en koordineret ordning kan se dagens lys og forelægges for det høje ting.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Juul Madsen, at hans gruppe ikke så sig i stand til at stemme for lovforslaget. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg fik det indtryk, da jeg forhandlede med 10 mands udvalget for Hovedstadskommuner-

nes Samråd, at man dér vurderede muligheden for at nå frem til, jeg havde nærsagt en strukturændring temmelig optimistisk. Man regnede med inden for relativt kort tid at kunne nå til enighed om opbygningen af en samarbejdsform. Derimod var det mit indtryk, at det kommer til at knibe meget, meget mere, den dag man skal til at diskutere udligningsordningen disse kommuner imellem. Det er rigtigt, at der sidder et tjenestemandsudvalg, som søger at komme til bunds i disse forhold, og det er klart, at Samrådet kommer ikke videre, før man har set resultatet af dette udvalgs arbejde.

Til det ærede medlem hr. Axel Sørensen vil jeg gerne sige, at jeg er enig med ham i, at dette forslag om en uændret forlængelse af en ordning, der måske kunne være rimelig i 1959, ikke er nogen ideel løsning. Jeg har imidlertid vanskeligt ved at se, at vi kan finde nogen anden løsning, som ikke med rette kan kritiseres med samme voldsomhed som den, hvormed vi kan kritisere den nugældende ordning.

Det ærede medlem spørger mig, hvem der er tilfreds med ordningen. Det ærede medlem tænker øjensynlig her på hovedstadsområdet. Jeg vil gerne sige, at under de forhandlinger, jeg var med til, gav både Frederiksberg og Gentofte kommune utvetydigt udtryk for utilfredshed med at skulle betale. Jeg havde også indtryk af, at repræsentanter for de øvrige omegnskommuner havde nogenlunde den samme indstilling, og jeg erkender, at det overraskede mig ikke. Jeg kan måske tilføje, at jeg heller ikke havde indtryk af, at Københavns kommune i enhver henseende var tilfreds med, hvad ordningen indbragte. Der var faktisk slet ingen, der var tilfreds. Om der så var forskel på glæden hos de enkelte, lod sig ikke konstatere ved den relativt kortvarige forhandling.

Til det ærede medlem hr. Sigsgaard vil jeg gerne sige, at jeg er da ikke uenig med det ærede medlem i, at det ville have været meget lykkeligere, om der nu kunne